

Sygn. akt II Ka 8/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Koninie Wydział II Karny w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Robert Rafał Kwieciński

Protokolant: st. sekr. sąd. Dorota Sobieraj

w obecności oskarżyciela publicznego M. K.

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2021 r.

sprawy **P. T.**

obwinionego z art. 86§1 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżycielkę posiłkową M. W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole z dnia 3 grudnia 2020 r. sygn. akt II W 11/20

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zwalnia oskarżycielkę posiłkową M. W. od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Robert Rafał Kwieciński

Sygn. akt II Ka 8/21

UZASADNIENIE

P. T. został obwiniony o to, że:

w dniu 5 grudnia 2019 r. około godz. 18:30 w miejscowości S. ul. (...) woj. (...) kierując samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...) nie zachował należytych środków ostrożności i na oznakowanym przejściu dla pieszych potrafił prawidłowo przechodzącą pieszą M. W. czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym,

tj. o wykroczenia z art. 86§1 k.w.

Wyrokiem z dnia 3 grudnia 2020 r. w sprawie II W 11/20 Sąd Rejonowy w Kole uznał obwinionego P. T. za winnego tego, że w dniu 5 grudnia 2019 r. około godz. 18:30 w miejscowości S. ul. (...) woj. (...) kierując samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...) spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że nie zachował należytych środków ostrożności i na oznakowanym przejściu dla pieszych potrafił prawidłowo przechodzącą pieszą M. W. w wyniku czego doznała ona stłuczenia i krwiaka podskórnego głowy okolicy ciemieniowej prawej, stłuczenia i zasinienia łokcia prawego, zasinienia i krwiaka pośladka, stłuczenia podudzia prawego i kręgosłupa, potłuczeń ogólnych, zaburzeń czynności błędnika ucha prawego i uszkodzenia płytki paznokciowej palucha lewego, które to obrażenia naruszyły prawidłowe funkcjonowanie narządów ciała na okres poniżej siedmiu dni, tj. popełnienia wykroczenia z art. 86§1 k.w. i za to na podstawie art. 86§1 k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 500 złotych.

Wyrok ten zaskarżyła w całości oskarżycielka posiłkowa M. W., która w apelacji stwierdziła, że jej sprawa powinna być rozpatrzona na podstawie przepisów kodeksu karnego: art. 156§1 k.k. w związku z późniejszymi art. 160§1, art. 162§1, art. 177§1, § 2 ponadto w zbiegu z art. 18, art. 28§1 art. 33§4, art. 73, art. 92§1, art. 93§1 i § 2, art. 97 k.w.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżycielki posiłkowej M. W. była oczywiście bezzasadna. W swojej obszernej kilkusetstronicowej treści zawierała ona kopie wielu dokumentów, w tym przede wszystkim medycznych, obejmowała szereg twierdzeń niezwiązanych bezpośrednio z niniejszą sprawą lub nie mających związku z zaskarżonym wyrokiem, a np. wcześniejszym wyrokiem nakazowym, który utracił moc na skutek wniesienia sprzeciwu.

Sąd odwoławczy pragnie podkreślić, że Sąd I instancji po prawidłowo przeprowadzonym postępowaniu dokonał trafnej oceny dowodów, a stanowisko swe przekonująco i precyzyjnie uzasadnił.

Przeprowadzona kontrola instancyjna wykazała, że Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy oraz dokładny przeprowadził postępowanie dowodowe oraz wnikliwie i wszechstronnie rozważył wszystkie dowody i okoliczności ujawnione w toku postępowania, dokonując następnie na ich podstawie właściwych ustaleń faktycznych. Postępowanie w niniejszej sprawie zostało przeprowadzone odpowiednio dokładnie i starannie. Ocena materiału dowodowego w zakresie czynu z art. 86§1 k.w. dokonana została z uwzględnieniem reguł sformułowanych w przepisach art. 5 k.p.k. i art. 7 k.p.k. stosowanych w postępowaniu w sprawach o wykroczenia. Co więcej, jest ona oceną wszechstronną i bezstronną i jest zgodna z zasadami wiedzy i doświadczenia życiowego. Sąd Okręgowy nie stwierdził także błędów logicznych, jak i faktycznych w rozumowaniu Sądu Rejonowego.

W ocenie Sądu Okręgowego, dokonana przez Sąd I instancji ocena dowodów jest jasna, pełna i przekonująca i Sąd odwoławczy, aby tej argumentacji nie powielać w pełni się na nią powołuje.

Przede wszystkim Sąd Rejonowy zasadnie oparł się na przekonującej i wyczerpującej opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej R. U.. Podkreślić wymaga za biegłym i sądem meriti, iż u oskarżycielki posiłkowej nie doszło do jakiegokolwiek trwałej utraty świadomości czy wstrząsu mózgu, ponadto dolegliwości bólowe z biegiem czasu stają się mniejsze a nie większe, dusznica bolesna nie ma żadnego związku przyczynowego z urazem, jest wynikiem miażdżycy naczyń wieńcowych, czyli długotrwałej choroby, rozwijającej się przez długi czas przed przedmiotowym zdarzeniem drogowym, także pozostałe schorzenia, na które leczy się pokrzywdzona nie pozostają w związku przyczynowo – skutkowym z kolizją. Konkluzja ta – zdaniem sądu odwoławczego – okazała się przekonująca i zgodna z zasadami wiedzy oraz doświadczenia życiowego. Jedynie więc wymienione w zaskarżonym wyroku powierzchowne urazy, które nie wymagała hospitalizacji ani żadnego szczególnego, specjalistycznego leczenia, były następstwem przedmiotowego zdarzenia.

Nie było więc najmniejszych podstaw, aby oskarżyć obwinionego o przestępstwa wskazane w apelacji oskarżycielki posiłkowej, przy czym zarzut z art. 156 k.k. byłby całkowicie irracjonalny, jedynie teoretycznie zachodziła możliwość rozważenia kwalifikacji z art. 177 k.k., co w świetle powołanej opinii biegłego oraz pozostałych okoliczności niniejszej sprawy, okazało bezzasadne.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 109 § 2 k.p.w. utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 119 k.p.w.

Robert Rafał Kwieciński